ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7229
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφόνου 21—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
28
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 2 ἡμερῶν· Ἀνατολή ἡλίου 7.20, Δύσις 5.05· Στεφάνου τοῦ νέου

ΠΟΙΑ ΟΔΟΣ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ

Δὲν γνωρίζομεν εἰς ποῖαν ἀπόφασιν θὰ κατελήξῃ ὁ Βασιλεὺς ὅσον ἀφορᾷ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας κυβερνήσεως, οὔτε ἀριμόθυμοι εἴμεθα ἡμεῖς νὰ κάμωμεν ὑποθέσεις. Ἐὰν ὅμως διεμορφώθη ἡ πολιτικὴ κατάστασις, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς μίαν ἀξιοθρήνητα λόγῳ τῶν ὑφισταμένων ἀντιθέσεων μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κόσμων. Ἐπάρχουν βεβαίως πολλαὶ ὁδοί, ἀλλὰ ὁδοὶ παρουσιάζουν τὰ τρωτὰ καὶ τὰ ἐμπόδιά των καὶ καθίστανται δύσκολον εἰς τὸ νὰ μαντεύσῃ τις ποίαν θὰ λάβῃ ἡ πολιτικὴ κατάστασις. Ἡ μία ὁδὸς εἶναι κυβέρνησις συνασπισμοῦ ὑπὸ ἀντιβενιζελικῶν κομμάτων μὲ πρόεδρον ἐξωκοινοβουλευτικόν, ὥστε νὰ ἴσως ξένη πολιτικὴ ἐπιρροὴ, ἀλλὰ τοῦτο κατεδείχθη ἀκατόρθωτον, λόγῳ τῆς ἐξάρσεως ἀντιθέσεως ἥτις ὑφίσταται σήμερον μεταξὺ τῶν δύο μερίδων τῆς ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως. Καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν δύο ἀνωτέρω λύσεων, δὲν ἀπομένει πλέον ἡ ἐκείνη τῆς διεθνιμένης. Ἐκ τῶν ἐπικοινωνησάντων ἀρχηγῶν πλὴν τοῦ κ. Τσαλδάρη ὑπεδείχθη καὶ ἡ ἄμεσος διάλυσις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἤδη ἐξετάζεται ἐὰν πρέπει καὶ συμφέρει εἰς τὴν χώραν ἡ ἀνωτέρω λύσις καὶ ἡ προκήρυξις νέων ἐκλογῶν. Οἱ ἀμερολήπτως κρίνοντες τὰ πράγματα μίαν τοιαύτην ἔκβασιν θεωροῦν λίαν ἐπιζήμιον εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου ὁφ' ἧς ἐξερράγη τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα, μὲ τὴν ἐπακολούθησιν ἐκλογῶν καὶ τὴν συνέγγυαν τοῦ δημοψηφίσματος, δὲν ἔπαυσε νὰ διατελῇ ἐν ἀναστατώσει. Αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι παρέλυσαν ὁλοσχερῶς, ἡ δὲ ἐμπορικὴ καὶ βιοτεχνικὴ κίνησις τῆς χώρας περιήλθον εἰς πλήρη γέκρωσιν. Ἀφ' ἑτέρου τὸ συνταγματικὸν ἔργον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ παραμείνῃ ἡμιτελές. Δεδομένων δλων τῶν ἀνωτέρω δυσκολιῶν ἀπομένει πλέον ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς δεδηλωμένης. Ἐκεῖ εἶναι ὁ κόμβος ὅστις κρατεῖ σήμερον καθηλωμένους τὸν Βασιλέα καὶ τὸν ἄλλον πολιτικὸν κόσμον.

Διότι προβάλλεται τὸ ἐρώτημα δεδομένου ὅτι μία διάλυσις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ ἔχῃ ὁλέθρια ἀποτελέσματα ἡ ἡ διδομένη ἐντολὴ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως εἰς κομματικὴν μερίδα στερουμένην τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, δὲν θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνον τὸ Σκέμπια νὰθεωρηθῇ ὅτε παραβαίνει τὸ σύνταγμα; Ἐκεῖ εὑρίσκεται ἡ δύσκολος καμπή. Κατ' ἐν τοιαῦτη περιπτώσει προκειμένου νὰ ἐκταθῇ ἡ τάρα εἰς νέας διαταραχὰς καὶ ἀναστατώσεις, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἄλλη ὁδὸς εἰμὴ ἐκείνη τῆς δεδηλωμένης, ἡ ὁποία συνεχίζουσα τὸ συνταγματικὸν ἔργον της, νὰ παρατήσῃ τοῦτο ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, ὁπότε διελυομένης τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως (μετεβαλλομένης ἐν τῷ μεταξὺ εἰς Βουλὴν) νὰ κατέλθουν ἅπαντα τὰ πολιτικὰ κόμματα εἰς τὸν στίβον, διὰ νὰ δώσουν τοὺς νέους ἀντιπροσώπους τοῦ κοινοβουλίου. Αὐτὴ ἡ ὁδὸς τοῦλάχιστον προβλέπεται.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΤΕΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΕΙΣ ΤΗΝ Α. Μ.

ΑΠΟΣΤΕΡΓΕΙ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 10 καὶ 45' ὁ Βασιλεὺς συνεχίζων τὰς συνομιλίας του, μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν λύσιν τῆς πολιτικῆς κρίσεως, ἐδέχθη τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ὁ κ. Τσαλδάρης μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῶν ἀνακτόρων, προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

—Μετὰ τοῦ Βασιλέως, ἔσχον μακρὰν συνομιλίαν ἐπὶ 1.30' ἐμπίπτουσα γενικῶς ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ἔχει διαμορφωθῇ εἰς τὸν τόπον μας.

Παρέστησα εἰς τὸν βασιλέα τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ παρροῦσα κατάστασις καὶ τοῦ ὑγιοῦν καὶ ἐξέφρα τὴν καλλιτέραν λύσιν.

Ἐξεβάλωσα τὸν βασιλέα ὅτε ἔγω πρόθεσιν νὰ παράσχω πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν γαλήνην τοῦ τόπου καὶ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου του διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος. Ἔως πρὸς τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα νομίζω ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλως παρὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν συνταγματικὴν ὁδὸν ἡ ὁποία ἄγει εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐντολῆς διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ πλειοψηφοῦν ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει κόμμα, τὸ ὁποῖον ἀναμφισβήτητως εἶναι τὸ λαϊκόν.

Ἐπεξήγησα εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι μετὰ τὸ γεγονὸς τῆς 10ης Ὀκτωβρίου, ὑπῆρξαν τινὲς τῶν πληρεξουσίων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, οἱ ὁποῖοι παρέσχον τὴν ὑποστήριξίν των πρὸς τὴν ὑπὸ παρελθόντων Κυβέρνησιν χωρὶς κατὰ τὰς δηλώσεις των νὰ φέρωνται ἀποσπασθέντες ἐκ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐξέθεσα τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ παραιτηθεῖσα κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ἐτόνισα ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις πρέπει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἐδήλωσα δὲ ὅτι ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος, ἀναλαμβάνων τὴν ἐντολὴν νὰ προλάβω καὶ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ συνταλέσουν εἰς τὴν ἐπιτευχὴν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἕως πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ὑποστηρίξα ὅτι ἡ διάλυσις τοῦ σώματος δὲν εἶνε δυνατὴ καὶ ὡς ἀντισυνταγματικὴ καὶ ὡς ἐπικίνδυνος—διότι θὰ παρέτεινε τὴν ἀναμπαλίαν καὶ τὴν συνταγματικὴν ἐκκρεμότητα ἐπὶ τινας ἀκόμη μῆνας, προσθέσας ὅτι αὐτὴ ἡ σωρινὴ, ὡς τὴν ἐγαρακτήρισα, τῶν συνταγματικῶν συνελεύσεων, πρέπει νὰ πάσῃ.»

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Τσαλδάρης ἐὰν τοῦ Βασιλέως ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τῆς τύχης τῶν καταδικασθέντων διὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου, ἀπήντησε ὅτι ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἐγένετο συζήτησις.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΔΥΣΚΟΛΟΣ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ; Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΜΠΑΛΔΟΥΙΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἡ Ἱστορία δὲν θ' ἀναγράψῃ ἀσφαλῶς τὴν 18ην Νοεμβρίου τοῦ 1935 ὡς ἡμέραν προόδου τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀλληλεγγύης. Ἐνῷ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας χώρας ἤρχισεν ἡ ἀγορὰ τῶν κυρώσεων κατὰ τῆς Ἰταλίας, ἐκμάτζιον εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην χώραν αἱ σημαίαι τῆς ἐθνικῆς ἀγανακτήσεως καὶ διαμαρτυρίας κατὰ τῶν μέτρων τούτων ὡς σπουμόνων ἤθελε δόσεις καὶ ἡ πεύνινο ἀρα! καὶ ἀπειλαὶ κατὰ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης...

Πόσον δύσκολος εἶνε ἐν τῇ πράξει ἡ ἀφαρμογὴ τῶν κυρώσεων καὶ πόσας ζῆμίας συνεπάγονται αὐταὶ διὰ τὰς διαφόρους χώρας καὶ πῶν οἰκονομίαν των, δὲν ἀποκρύπτουν καὶ αἱ μᾶλλον ἐνθαρραι συνήγοροι τῆς τοιαύτης πολιτικῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Εἶνε δὲ καὶ ἀμφίβολον ἐὰν αἱ κυρώσεις θὰ δυνηγοῦν νὰ κάμψουν τὴν ἰσχυρὰν ὡς φαίνεται θέλησιν τῆς Ἰταλίας πρὸς ἐπίτευξιν, παντὶ τρόπῳ, τῆς νίκης εἰς τὴν ἐκστρατείαν, τὴν ὁποίαν ἄπαξ ἤρχισε μὲ τόσας θυσίας καὶ τόσας ἐλπίδας ἀδιάφορον ἐὰν ἡ ἐκστρατεία αὐτὴ ἀποτελεῖ πράξιν δικαίαν ἢ ἄδικον.

Ἔχει δίκαιον ὁ γνωστὸς Βέλγος καθηγητὴς τοῦ διεθνοῦς δικαίου κ. Μουρλόν, τονίζων εἰς πρόσφατον ἄρθρον του εἰς Γερμανικὴν ἐφημερίδα, ὅτι αἱ δυνατότητες τῆς συλλογικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν καταπάτησιν ἐκφραγέντων ἤδη πολέμων εἶνε πολὺ περιορισμέναι καὶ ὅτι ἡ συλλογικὴ προσπάθεια ἐν Εὐρώπῃ θὰ ἔπρεπε νὰ συγκεντρωθῇ ἐπὶ τέλους εἰς τὸ ἔργον τῆς προλήψεως τῶν πολέμων διὰ τῆς ἐγκαίρου ἀπομακρύνσεως τῶν πραγματικῶν αἰτίων τῶν συρράξεων. Τοῦτο ὅμως θὰ ἦτο δυνατὸν μόνον διὰ τῆς εἰρηνικῆς καὶ μεγαλόφρονος ἐπανορθώσεως τῶν μετὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον γενομένων φρικτῶν σφαλμάτων καὶ ἀδικιῶν.

Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην διὰ τὴν Εὐρώπην ὥραν, εἰ τύχοι τῆς ἡσέρου μας εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ὀλίγον τόσον τοῦ κ. Μουσολίνι, ὅσον τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Μπαλδουΐν, ἤτις ἐξῆλθε νικηφόρος καὶ μὲ νέον κῦρος ἀπὸ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Ἡ συγκέντρωσις ἔλης τῆς προσοχῆς καὶ ἡ κατήχησις σχεδὸν ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς Ἀγγλίας εἰς ἓν καὶ μόνον σημεῖον, τὴν Ἰταλοαιθιοπικὴν σύρραξιν, ἴσως νὰ ἦτο σφάλμα (ἴσως ἀποδεικνύουν τὰ τελευταῖα γεγονότα εἰς ἄλλα καίρια σημεῖα τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας). Σήμερον καθίσταται ἀπαίτησις ἀνάγκη ἡ ἐπίτευξις πραγματικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἀντὶ τῶν σημερινῶν διενέξεων.

Οἱ Ἄγγλοι φρονοῦν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ πατροῤῥυθμιστὴς τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Γενεύης καὶ ὅτι κάτι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ζήτημα ἐὰν καὶ ὁπόῖ πείσῃς ὅρους ἡ Γερμανία θὰ παραδέχετο τὸν μέχρι τοῦδε τόπον τῆς «κολλεκτιβιστικῆς» συναγωνίας. Ἀναγωρεῖται δ' ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅτι οἰονδήποτε συλλογικὸν σύστημα ἐν Εὐρώπῃ ἔκει θὰ ἦτο νοητὸν ἐὰν μᾶς γαλλογερμανικὴς συνεννοήσεως εἴτε μετὰ τῆς Γενεύης εἴτε καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Ἡ θέλησις τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Γερμανίας ὅπως ἀποκατασταθῇ ἀπὸ τέλους, διὰ πλήρους καὶ ἐλληνικοῦ συνεννοήσεως, μᾶς μόνον μας κατεῦθυ ἀ εἰρήνη πρὸς τὴν γειτονά της Γαλλίαν δὲν εἶνε κάτι τὸ νέον.

Ἀλλὰ καὶ ἐν Γαλλίᾳ παρατηρεῦται ἀπὸ τινος ἐδχάρεια σημεῖα μᾶς συνδιαλλακτικῆς διαθέσεως. Ἐσχάτως ἀκόμη Ἠρῶδη ἐν Παρισίοις μία «Γαλλογερμανικὴ Ἑταιρία» διὰ τὴν πνευματικὴν (ἐπὶ τοῦ παρόντος) ἐπαφὴν καὶ συναγωνίαν μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἐθνῶν, εἰς ἣν τὴν συνέλευσιν τῶν Ἕρωτῶν ἐλαβεμέρος εἰς συναγάντης τοῦ φὸν Ρίμπεντροπ δὲν ἐλησμονήθησαν δὲ καὶ αἱ λόγοι τοῦ ἐρμήτεου τούτου διπλωματικοῦ πράκτορος τοῦ Χίτλερ, μετὰ τὴν ὁπ' αὐτοῦ συνομιλήθησαν τῆς Ἀγγλογερμανικῆς ναυτικῆς συμφωνίας, ὅτι θαυμᾷ μίαν συνεννόησιν Γερμανίας—Ἀγγλίας—Γαλλίας, ὡς τὴν κυριωτέραν ἀπαίτησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς.

Ἐν τούτοις, ὑπάρχει σήμερον ἓν σοβαρότατον ἐμπόδιον διὰ τὸ ἔργον τῆς πραγματικῆς εἰρηνεύσεως τῆς Εὐρώπης. Εἶνε δὲ τοῦτο ἡ γαλλοσοβιετικὴ συνθήκη, ποὺ συνήφθη ὁ κ. Λαβάλ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἐν Μόσχᾳ, ἐπίνον ἐπὶ τὴ ἰχνη τοῦ προκατόχου του Μπαρτοῦ. Ἡ συμμαχία αὐτὴ, λέγουν οἱ Γερμανοί, μολονότι ἐπὶ ἐπωφέλῃ ἀκόμη ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Βουλῆς, ἀποτελεῖ πάντως μέρος μιᾶς συλλογικῆς πολιτικῆς στρεφομένης εἰδικῶς κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ συναπτὴς μὴ δυναμένης νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην. Δὲν δύνεται δὲ ποτὲ νὰ ἐδῆγήσῃ εἰς εἰλικρινῆ γαλλογερμανικὴν συνεννόησιν.

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Βερολίνου δὲν παραδέχεται τὴν μέχρι τοῦδε ἐν Εὐρώπῃ, τῇ προτοβουλίᾳ τῆς Γαλλίας, ἀσκηθεῖσαν πολιτικὴν τῶν συμφώνων ἀμοιβαίας βοηθείας, διότι ταῦτα —ἀνεὶ τὴν γνώμην της— ἀνεὶ τὰ ἐξαπραλίζουν τὴν εἰρήνην, ἐξίδυνον μᾶλλον τὰς ἀνταθέσεις καὶ προκαλοῦν πολέμους.

ΟΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΘΕΝΤΕΣ ΤΟΝ ΤΟΡΠΙΛΛΙΣΜΟΝ ΤΟΥ Α.Σ.Ο.

Αἱ χθεσιναὶ ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίαι τοῦ «Τηλεγράφου» ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς λαβούσης χώραν συσκέψεως κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν μᾶς παρέχουν πλήρη τὰ στοιχεῖα πρὸς ἐξέτασιν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν προθέσεων τῶν προκαλεσάντων ταύτην. Ἐξετάζοντες ἀντικειμενικῶς καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ βάθος ὅλης αὐτῆς τῆς σκηνοθεσίας ἤτις συνετελέσθη ὑπὸ Μεσσηνίων πολιτευτῶν καὶ ἐνὸς τῆς Ἠλείας, παρατηροῦμεν μετὰ λύπης ὅτι ὑπάρχει μερὶς πολιτευομένων οἱ ὁποῖοι θέτοντες ὑπερόνω ὅλων τὰ προσωπικὰ αὐτῶν πάθη, παραμερίζουσι τὸ γενικὸν συμφέρον. Καὶ ἐν τῇ δίῃ αὐτῇ τῆς ἄλλοτε ἀσόλου ὑπάνεως των βάλουσι τὰ πάρβαι βέλη των κατὰ τοῦ σταφιδικοῦ ἱδρύματος, τοῦ Παλλάδιου αὐτοῦ τῆς σταφιδοπαραγωγῆς χωρὶς νὰ ὁπολογίσουν τὰς συνεπείας αἵτινες θὰ ἐπηκολούθουν ἐκ μιᾶς τοιαύτης παραφόρου πράξεως. Τὸ ὅτι ἡ γενομένη ἀπόπειρα τῆς καταρρήξεως τοῦ Συμβουλίου τῶν παραγωγῶν ὑπῆρξεν ἀφυχολόγητος, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν προβληθεντων ἐπιχειρημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέτρεψον ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀγῶνας ὡς δὲ ἐζήγαγον, διὰ ἠτῆς ἐξεγέρσεως εἰς ἐπαναστασιν μερίδος τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τῆς Τριφυλλίας. Διότι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐμέμφθησαν τοῦ Συμβουλίου ὅτι καθώρισε ὅρια τιμῶν ἀγώτερα τῶν ἐπιτρεπομένων καὶ συνεπεῖα τοῦτου ὁ ὀργανισμὸς ἐδημιούργησεν μέγα χρεοστικὸν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ. Εἶναι λογικὴ αὐτὴ τῶν ζάνθῶν πάντων αὐτῶν; Εἶναι σκέψις ἀνθρώπων φρονίμων καὶ πονούντων τοὺς σταφιδοπαραγωγούς; Μέμφονται τὸ Συμβούλιον τῶν παραγωγῶν ὅτι οὐτοι ἠγόρασαν ἀπὸ τοῦ 7)βρίου πλεονάσματα καὶ ἐξηοθένησαν τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ΑΣΟ. Τί ἤθελον νὰ πράξουν;

Νὰ ἀφήσουν ἀπροστατεύτους τοὺς παραγωγοὺς καὶ νὰ τοὺς ἐξαναγκάσουν νὰ προβοῦν εἰς ἀθρόας προσφορὰς διὰ νὰ φθάσουν τὰς σταφίδας κάτω τῶν ὁρίων αὐτῶν;

Ἀλλοίμονον ἐὰν ἀφήνοντο οὐτοι ρυθμιστὰ τῆς περιουσίας τῶν παραγωγῶν. Τὸ μὲν ἵδρυμα θὰ εὑρίσκετο ὑπὸ διάλυσιν, ὁ δὲ σταφιδοπαραγωγὸς θὰ ἐξεβάζετο ὑπὸ τῆς κερδοκοπίας πολῶν τὸ προϊὸν του ἀντὶ πινακίου φακῆς.

Καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐπιχειρημάτων των καὶ τῶν μομφῶν των διατείνονται ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς σταφιδικῆς διαχειρίσεως διατηρεῖ ὑπεραρίθμους ὑπαλλήλους. Τὰ ἐπιχειρήματά των ταῦτα εἶναι τόσον ἀνόητα καὶ τοσοῦτον ἀντιστρατεύονται εἰς τὴν λογικήν, ὥστε θὰ ἐπερίτειεν καὶ νὰ ἀνασκευάσῃ τις αὐτά. Ἐὰν ἀνεγίνωσκον τὰς ἐφημερίδας θὰ ἔβλεπον ἀλλεπαλλήλους διαμαρτυρίας τῶν παραγωγῶν, διότι οἱ ὑπάρχοντες ὑπάλληλοι, λόγῳ τοῦ μικροῦ αὐτῶν ἀριθμοῦ ἦσαν ἀνεπαρκέστατοι διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν σταφίδων. "Ἄλλωστε ὁ Ὀργανισμὸς δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἠπιῶδη ἐκείνην κατάστασιν ἣν ἐγνώριζον αὐτοὶ ἄλλοτε.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς καταναλώσεως ὁ Ὀργανισμὸς ἵδρυσεν ἐργοστάσια πρὸς παρασκευὴν Σταφιδίνης, Θρεφῆνης καὶ ἄλλων τόσων εἰδῶν οἰονεπνευματοποιΐας, ἤδη δὲ προέβη εἰς μίαν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν πρὸς παραγωγὴν Γλυκοῦ, εἴδους τὸ ὁποῖον προσεχῶς θὰ καταναλίσῃ ὅλα τὰ ἀποβλματα τῆς σταφίδος τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας. Ἀλλὰ δ' ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα οἱ κύριοι πληρεξούσιοι ἀδιαφοροῦν. Εἶναι ἀνθρωποι πολιτευόμενοι, θέλουν νὰ ὑποχρεώσουν φίλους, ζητοῦν ρουσφέτια, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ Ὀργανισμὸς δὲν εἶναι Κράτος νὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν καὶ νὰ ἐξοικονομῇ ἀνέργους. Εἶναι "Ἱδρυμα τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ μετέρχεται πᾶσαν φειδὼ καὶ νὰ δύναται ν' ἀντιμετωπίζῃ τὰς θεομηνίας, αἱ ὁποῖαι δέρνουν τοὺς παραγωγοὺς καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύῃ ὁπόταν θὰ τοῦ ζητηθῇ βοήθεια. Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τοῦ Ἱδρύματος. Πρέπει δὲ νὰ ἐννοῆσῃ ὁ πολιτικὸς κόσμος τῶν σταφιδικῶν περιφερειῶν, ὅτι τὸ ἵδρυμα αὐτὸ πρέπει νὰ μείνῃ ἀπερίσπαστον διὰ νὰ βαδίσῃ ἀπροσκόπτως πρὸς τὸν προορισμόν του καὶ νὰ μὴ γίνωνται ἐμπόδιον εἰς τὸ ἔργον του.

"Οσον ἀφορᾷ τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ΑΣΟ θὰ ἀσχοληθῶμεν λεπτομερέστερον αὔριον.

ΑΠΕΝΕΜΗΘΗ Ο ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΕΜΠΡΕΝ ΚΑΙ ΛΑΒΑΛ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπένειμε τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Λεμπρὲν καὶ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Λαβάλ.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΞΟΠΛΙΖΕΤΑΙ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΑΦΘΟΝΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Σχετικὸς μὲ τὴν τηλεγραφηθεῖσαν εἴδησιν, καθ' ἣν ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καὶ συγχρονισμοῦ τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, πληροφορεῦται τὰ ἑξῆς:

Ἡ Βουλγαρία ἀπὸ τοῦ 1929 πρὸτὴ ἐξ ὅλων τῶν ἠτημένων τοῦ μεγάλου πολέμου, ἀπηλλάγη τῆς διισυμμαχικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐλέγχου καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἤρχισε τὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγγρόνων μέσων, ἀνεφοδιασμὸν τοῦ στρατοῦ της καὶ τὸν προσανατολισμὸν αὐτοῦ πρὸς τὰς συγχρόνους καταευθύνσεις καὶ μεθόδους. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀναδιοργανωτικοῦ προγράμματος, συνεχίσθη μέχρι σήμερον, κατῴρθωσε δὲ ἡ Βουλγαρία νὰ ἐκπαιδεύσῃ θαυμάσια στελέχη καὶ νὰ προμηθευθῇ ὅλα τὰ σύγχρονα πολεμικὰ μέσα εἰς τρόπον, ὥστε σήμερον νὰ παρουσιάζεται ἰσοδύναμος μὲ τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ κράτη.

Ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ὑστερεῖ μόνον εἰς ἀεροπορίαν, πυροβολικὸν καὶ ἅρματα μάχης. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν δὲ τούτων ἤρχισεν ἡ Βουλγαρία μὲ τὰ μέσα καὶ ἡ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν μάλιστα στρατιωτικῶν κυβερνήσεων ἐδόθη νέα ὤθησις εἰς τοὺς ἐξοπλισμούς, ἀναφέρεται δὲ ἀστικὸς ὅτι τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας συναλλαγῶν ἀνερχόνεται εἰς ποσὸν σημαντικὸν τοιοῦτόν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς προμηθείας πολεμικοῦ ὑλικοῦ μολονότι παρουσιάζεται εἰσέτι εἰς τὸ γενικὸν εἰσοζύγιον ὡς ἀνεργητικὸν διαθέσιμον.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΞΟΜΑΛΥΝΕΤΑΙ

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΟΥ ΦΟΡΡΕΪΝ - ΟΦΦΙΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Πληροφοροῦμαι ἐγκύρως ὅτι ἡ πολιτικὴ κατάστασις βαίνει πρὸς ἐξομαλυνσιν, λόγῳ τῶν προσπαθειῶν τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τὸ ὁποῖον μεγάλως ἀνησύχησεν ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων.

Κατὰ τὰς ὡς ἄνω πληροφορίας μου, ἀναμένεται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ἔκδοσις ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καθορίζεται ἡ στάσις τῆς Κυβερνήσεως Νεσίμ πασᾶ. Ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως παραμένει σταθερά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Ἡ Οὐάφντ ἐξέδωκε διάγγελμα, διὰ τοῦ ὁποίου κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1923 καὶ ἡ σύναψις ἐντίμου συνθήκης μὲ τὴν Ἀγγλίαν.

Τὸ κόμμα τῶν συνταγματικῶν φιλελευθέρων ἀπέρριψε τὴν πρότασιν ταύτην τῆς Οὐάφντ ἐθνικοῦ σεβασμοῦ νέον μανιφέστον, διὰ τοῦ ὁποίου διαμόρτυρεται κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων Μαχμοὺτ πασᾶ, ὡς τορπιλλίσαντος τὴν συνενόησιν τῶν πολιτικῶν κομμάτων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τὸ Λαϊκὸν κόμ-

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΠΟΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΩΘΗΣΑΝ ΤΟΝ κ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ Ν' ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΑΘΕΣΤΟΣ

Ἡ ἐφημερὶς «Βραδυνὴ» τῶν Ἀθηνῶν εἰς Ἐκτακτον Ἔκδοσίν της ἐδοσίν τῆς ἐδημοσίευσε χθὲς τὰς κάτωθι πληροφορίας τοῦ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριτοῦ της σχετικῶς μὲ διεξαχθεῖσαν συνομιλίαν μεταξὺ Βενιζέλου-Πλαστήρα ἐξ ἀφορμῆς τῆς γνωστῆς φιλοβασιλικῆς στροφῆς τοῦ τέως ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων μετὰ τὴν ἀπανεγκατάστασιν τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν θρόνον του:

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ ἐπιβεβαιωθεῖσα ἐξ Ἀθηνῶν